

Posudek

oponenta k diplomové práci Magdaleny Szopové na téma „Srovnání právní úpravy výpovědi z pracovního poměru v České republice a Polsku“

Diplomová práce, odevzdaná mi začátkem července 2015 ke zpracování oponentského posudku, je systematicky rozčleněna do Úvodu, osmi částí (označenými body 1 až 8) a do závěru. Spolu se seznamem zkratk, použitou literaturou, resumé a abstraktem v anglickém jazyce a klíčovými slovy má práce celkem 130 stran, formátovaných na 32 řádek.

Vybrané téma, jehož předmětem je srovnání právní úpravy rozvázání pracovního poměru výpovědí v České republice a v Polsku, není obvyklé (vyžaduje znalost polštiny) a současně velmi obsáhlé (jde o nejobvyklejší způsob jednostranného skončení pracovního poměru, kterému se věnuje rozsáhlá literatura a judikatura); provedené srovnání je navýsost praktické a – s ohledem na přeshraniční vztahy – významné. Diplomantka zpracovala vybrané téma s nebývalou pečlivostí. I když v některých pasážích se omezila jen na citování literatury a judikatury, jde o práci vymykající se „běžným“ diplomovým pracím a hodnotím ji jako přínosnou pro oblast pracovního práva.

Autorka v části označené bodem 1. popisuje úpravu rozvázání pracovního poměru výpovědi v mezinárodních dokumentech a v právu Evropské unie, v části 2. pojednává obecně o právní úpravě skončení pracovního poměru v České republice a Polsku, v části 3. rozebírá hmotněprávní předpoklady platnosti výpovědi, v části 4. hovoří o výpovědi ze strany zaměstnavatele, obsahem části 5. je výpověď ze strany zaměstnance, v části 6. popisuje některé instituty související se skončení pracovního poměru, v části 7. pojednává o nárocích z neplatného rozvázání pracovního poměru výpovědi a v části 8. uvádí své zhodnocení české a polské právní úpravy rozvázání pracovního poměru výpovědí.

Uvedené členění lze považovat za logické a účelné a je vhodným prostředím pro výklad jednotlivých právních institutů.

Z jednotlivých částí jsou nepochybně nejvýznamnější části 3. 4. a 5. Nejpodrobněji jsou vyloženy subjekty pracovněprávních vztahů, forma výpovědi, doručování a obsahové náležitosti výpovědi a samozřejmě také výpověď z pracovního poměru ze strany zaměstnavatele, především výpovědní důvody. Obsah práce svědčí o dobré znalosti literatury a judikatury soudů (v České republice a Polsku), práce přináší výstižné porovnání jednotlivých institutů a obzvláště přínosné je srovnání vymezení výpovědních důvodů v České republice a Polsku.

Úprava práce a jazyková úroveň odpovídají všem požadavkům.

Diplomovou práci doporučuji ji k obhajobě s tím, že ji předběžně hodnotím jako „výbornou“. Při obhajobě by se diplomantka měla zaměřit zejména na tyto otázky:

1) je účelná podrobná specifikace výpovědních důvodů v zákoně nebo je vhodnější větší „volnost“ pro judikaturu jen na základě obecné „generální“ klauzule?

2) je účelné další sjednocování institutu výpovědi z pracovního poměru (institutů jí obdobných) v právu Evropské unie?

V Praze dne 27. července 2015

JUDr. Ljubomír Drápal
Oponent 